

[Bjørn Westh]

i lovkataloget, at det er nødvendigt at ændre denne lov:

»Loven vil i vidt omfang være en ramme-lov, der bemyndiger landbrugsministeren til at fastsætte regler om forebyggelse og bekæmpelse af husdyrsydomme.«

Det har man altså vidst hele tiden, men når ministeren lige pludselig finder, at det er principielt forkert, synes jeg faktisk ikke, man skulle have skrevet det i lovkataloget.

Jeg vil også gerne sige tak til hr. Niels Anker Kofoed, for så vidt jeg forstår, er det ham, der har sat det udvalgsarbejde i gang, der har ført frem til det lovforslag, vi i dag behandler. Jeg synes, det er rigtigt.

Landbrugsministeren understreger i sin pressemeddelelse af 7. januar 1987, at det var et grundigt udvalgsarbejde, der var foregået, og at alle organisationerne, også de organisationer, man nu venter på høringssvar fra, var repræsenteret under det grundige udvalgsarbejde.

Hvad er det så, lovforslaget drejer sig om? Det drejer sig om at forbedre forholdene for danske landmænd. Jeg tror faktisk, at alle i dansk landbrug havde forventet, at dette lovforslag var kommet fra ministerens hånd og var blevet vedtaget.

Man kan i hvert fald se i danske slagteriers blad fra december 1986, nr. 12, en meget stor, fremhævet artikel, der hedder: »Det skal bare gøres. Sygdomsforebyggelse betaler sig.« Det var, som om man i danske slagterier i den grad havde forberedt sig på denne lovgivning, at man var begyndt at skrive artikler for at fortælle landmændene, at der faktisk var meget godt i det her. At kampagnen har været forberedt, vises af, at i næste nummer af det samme blad, danske slagteriers blad, første nummer i 1987, er der en lang, fornuftig artikel om husdyrsundhed nu og i fremtiden, hvor man gør sig til talsmand for den slags ordninger.

Det er altså noget, slagterierne har været helt indforstået med. De har også deltaget i udvalgsarbejdet, og de har selvfølgelig ønsket det her, og de har endda tilrettelagt en kampagne for at anskueliggøre, hvad det hele drejede sig om, og det var alt sammen såre fornuftigt.

Det, der er essensen af sagen, er, at sygdomsforebyggelse betaler sig for den enkelte landmand, og når mange landmænd som i disse tider har en dårlig, en besværlig økono-

mi, må de jo prøve at forbedre økonomien så godt, de nu kan, de steder, hvor det kan lade sig gøre. Det understreges i de artikler i danske slagteriers eget tidsskrift, jeg har nævnt; at forebyggende sundhedstjeneste er noget, der kan betale sig.

Vi har en stor kalvedødelighed i Danmark. Jeg skønner vel ikke meget fejl, hvis jeg siger, at der dør 150.000 kalve om året. Vi har nogle landmænd, hvis dyr ikke har en tilfredsstillende tilvækst, fordi de har nysesyg og dysenteri, og hvad de kan have af andre sygdomme. Det er dårlig økonomi for landmanden, hvis den slags sygdomme ikke udryddes eller er så begrænset som overhovedet muligt. Vi kunne også godt sætte vores pattegrisedødelighed ned og dermed forbedre landmandens økonomi, og det trænger han til i øjeblikket.

Landbrugets organisationer er også klar over, at det her er noget, der er vigtigt for landmandens økonomi. Derfor er landbruget altid parat til at bede statskassen om at betale til disse ting. Landbruget har inden for de sidste få år bedt statskassen om at yde over 100 mill. kr. til bekæmpelse af kvægsydomme og måske også lidt til bekæmpelse af Aujeszky's sygdom. Landbruget har altså været parat til at forstå de problemer og de fordele, der var i sygdomsbekæmpelse, og har bedt om adskillige millioner kroner fra statskassen, og organisationerne beder også om det i øjeblikket.

Det, der var den væsentlige indvending fra landbrugets side mod lovforslaget, var, at der ikke var statspenge nok i det til at betale for de overvågningssystemer, vi gerne skulle have. Der lå den væsentlige anke.

Jeg vil gerne sige til landbrugets organisationer, at jeg synes godt, man kan tale om fordelingen af udgifterne, også måske på en anden måde end det, der er angivet i lovforslaget, men for mig viser det landbrugets interesse, fordi den enkelte landmand kan få forbedret sin økonomi ved det her.

Det er nu engang bedre at forebygge end at helbrede, og derfor må en moderne husdyrsydomslov også bygge på forebyggelse og ikke kun på helbredelse, som den gamle lov fra 1920 udelukkende bygger på. Den træder jo først i kraft, når en sygdom er udbrudt, og når den skal bekæmpes efter udbruddet. Den nye lov tager hensyn til at forebygge, at sygdomme opstår i det hele taget,